

“DE LEDEN HALEN HET BESTE IN ME BOVEN” | JORIS (20)

Door WAT WAT jongerenreporter | 16-24 jaar

Joris (20) is al drie jaar leider bij Chiro Far West in Vilvoorde. Het was eigenlijk nooit zijn plan, maar hij zou zijn zondagnamiddagen met de kinderen nu niet meer willen inruilen voor een weekendbaan.

“Ik weet wat mijn leden graag doen en wat niet, en dat kweekt een band. Voor die band doe ik het”, legt Joris uit. “Ik ben er in 2015 ingerold. Nadat ik gestopt was met voetballen had ik veel vrije tijd, enkele van mijn kennissen hebben mij dan gevraagd om mee te komen naar de Chiro. Na een jaar lid geweest vroegen ze mij om leider te worden. Die ambitie had ik nooit gehad, ik zag het eerst niet zitten. Op mijn laatste kamp als lid moest ik echter een dag leiding geven – dat is een traditie bij ons, ze hopen zo nieuwe leiding te vinden binnen de eigen Chirowerking. Die dag viel best wel mee, en dan heb ik het maar een kans gegeven.

“**Ik weet wat mijn leden graag doen en wat niet, en dat kweekt een band. Voor die band doe ik het**

Joris, 20 jaar

Een van de leuke dingen aan een Chirozondag is de traditie: meestal een zondag altijd lekker hetzelfde (behalve als we eens op uitstap gaan of een speciale activiteit doen). Een halfuur voor de start van de Chirozondag komt de leiding toe om alles klaar te zetten en de leden te verwelkomen, om 14u30 worden de leden bij elkaar geroepen door het fluitsignaal voor het openingswoord – dan groeten we onze vlag. Dan spelen we anderhalf uur spelletjes. Om 16 uur is het vieruurtjestijd, waarna we nog een dik uur overhebben voor spelletjes. Om 17h30 is de Chirozondag afgelopen... voor de leden alleszins, want de leiding houdt daarna nog een vergadering om de dag te evalueren en al afspraken te maken voor de volgende Chirozondag. Zo'n vergadering kan makkelijk een uur duren.

Als ik een hele zondag zou moeten vullen met slechts één spel, kies ik voor Kiekeboe. Dat is een actief spel waarbij een zoeker heel luid 'kiekeboe' roept, zijn ogen bedekt en dan luidop van 20 naar 1 telt. De andere kinderen moeten dan op de rug van de zoeker kloppen en zich verstoppen. Wanneer de zoeker klaar is met aftellen, moet hij de anderen dan zoeken. De extra moeilijkheidsgraad is dat bij een volgende keer tellen de zoeker aftelt van 19 naar 1, vervolgens vanaf 18... De anderen hebben zo steeds minder tijd om zich te verstoppen, wat extra veel dynamiek in het spel brengt. Ik ben zelf heel actief en hou dan ook van actieve spelletjes. Wanneer Kiekeboe op het programma staat, ben ik de eerste om mee te doen.

“**Natuurlijk zou ik mijn zondagen ook kunnen vullen met een weekendbaan in plaats van gratis mijn Chirohemd aan te trekken, maar die kinderen halen het beste in me naar boven.**

Joris, 20 jaar

Dat dit vrijwilligerswerk is en ik hier dus geen vergoeding voor krijg, vind ik echt niet erg. Natuurlijk zou ik mijn zondagen ook kunnen vullen met een weekendbaan in plaats van gratis mijn Chirohemd aan te trekken, maar die kinderen halen het beste in me naar boven. Ik doe ook

speelpleinwerking, maar dat is niet echt te vergelijken. De kinderen van speelplein heb ik vaak nog nooit gezien, waardoor ik niet weet wat ze leuk vinden. Mijn leden ken ik al gauw door en door, waardoor ik na een tijdje ook weet wat ze leuk vinden en wat niet. Dan schep je automatisch een band, en voor die band doe ik het.

“**Wie denkt dat het leiding zijn zich beperkt tot die drie uurtjes per week op zondag is dik mis**

Joris, 20 jaar

Mijn plan is om het nog twee jaar te blijven doen, tot het einde van mijn studies. Dan heb ik er vijf mooie jaren als leiding opzitten en heb ik voor altijd iets prachtigs om naar terug te kijken. De Chiro is immers een project waar ik me met hart en ziel voor inzet. Wie denkt dat het leiding zijn zich beperkt tot die drie uurtjes per week op zondag is trouwens dik mis: om een programma op te stellen trek ik al gauw een uurtje uit, als je het opruimwerk en het flyeren voor eeffestijnen en andere activiteiten erbij rekent kom je toch makkelijk uit bij vier uur per week. Wanneer we een eeffestijn organiseren – drie keer per jaar – kom ik van het hele weekend zelfs amper de Chirolokalen uit. Met die drie eeffestijnen realiseren wij immers een groot deel van onze omzet. En als ik daarbij kan helpen door croque-monsieurs of pannenkoeken van de keuken naar de zaal te dragen, dan doe ik dat graag.”

FOTO: Sofie Verhoeven **TEKST:** Michael Delbeke